

Dossier
de premsa

2026

Cançons al poble no li agradarà

Del 14 de febrer al 23 maig

Banyoles, Celrà, Figueres, Girona, Lloret de Mar,
Mieres, Olot, Pontós, Porqueres i Rupià

Això al poble no li agradarà és punt de trobada entre públics i creació contemporània. Un espai generador de noves formes de relació entre els espectadors i espectadores i aquelles pràctiques artístiques contemporànies que dialoguen amb el context. El festival proposa un desplaçament del pol cultural, un exercici de reterritorialització que posa en valor la creació híbrida connectant artistes, espais i públics.

Artistas Salchichas, AzkonaToloza, Azucena Momo - Cia. Irregulars, Balago, Óscar Bueno, Colectivo Casa-Teatro, Ernesto Collado i Piero Steiner, La Chachi, Anna Dot, Mar García i Javi Soler, María García Vera, Las Huecas, Les Eminències i Federica Porello.

Això al poble no li agradarà posa el focus en companyies i creadores que treballen en les arts vi-ves, proposant peces que modulen segons el context on es desenvolupen i es presenten. El 14 de febrer s'inicia un **itinerari** de tres mesos de durada amb laboratoris, residències i obertures a sis dels deu municipis que formen part del projecte. L'itinerari desemboca en la celebració de la quarta edició del **festival**, del 21 al 23 de maig, amb una programació majoritàriament gratuïta, a l'aire lliure i amb múltiples espais de socialització.

Crèdits

Això al poble no li agradarà es construeix sobre la base d'una estructura de governança compartida com a espai de reflexió, treball i intercanvi entre artistes, espais i responsables de programació i gestió cultural de la província de Girona.

Organitza:

Espai nyamnyam (Mieres), Monte Isla (Sils), Lo Relacional (Ultramort), Cultural Rizoma (Celrà), Mutte Associació Cultural (Pontós), Artistas Salchichas (Olot), Ajuntament de Banyoles, Ajuntament de Celrà, Ajuntament de Figueres, Ajuntament de Girona, Ajuntament de Lloret de Mar, Ajuntament d'Olot, Ajuntament de Porqueres i Ajuntament de Rupià

Amb el suport de: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Girona

En col·laboració amb: Celrà Palestina, Escena Banyoles, La Impremta Oberta, La Posidònia, Pla de l'Estany amb Palestina, Rerelteló Porqueres i , TTela, Coral Tramuntana Soul, Coral Ultramort i Coral Estem d'Acords

Coordinació: Associació Cultural nyamnyam

Producció: Monte Isla i Coop Ny Ny SCCL

Públics: Lo Relacional

Comunicació: Olga Alvarez

Prensa: Sesi Bergeret Garcia

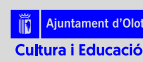
Disseny gràfic: Manel Quintana (Artistas Salchichas)

Disseny web: Iñaki Alvarez (nyamnyam)

Fotografia: Sebastià Masramon

Vídeo: Aniol Simón

Organitza:

MONTE ISLA

culturalRIZOMA

ARTISTAS SALCHICHAS

Amb el suport de:

Això

al poble no li agradarà
Artistes en residència

Enguany hem proposat a tres artistes/companyies treballar en residència a sis dels municipis que formen l'entramat d'*Això al poble no li agradarà*. Les propostes en creació dialoguen i s'obren a cada context durant l'itinerari d'activacions del projecte i, també, dins el marc del festival. **D'aquesta manera, les propostes agafen forma amb relació als contextos, i els contextos poden participar dels treballs en procés.** Un exercici de retroalimentació fonamental per a promoure pràctiques artístiques situades.

Els artistes en residència de la 4a edició d'*Això al poble no li agradarà són*:

Colectivo Casa-Teatro

Casa-Teatro és un col·lectiu artístic conformat per Andrea D. Reboredo, Marc Sellés, Paula Pascual de la Torre i Cristian Gómez, que somia en construir un artefacte escènic sobre rodes: un teatre-casa on el públic serà convidat a formar part d'històries fantàstiques i íntimes contades a través de la narració oral i el teatre visual (teatre d'objectes, titelles i autòmats). Però, a més d'espai d'exhibició, Casa-Teatro vol ser un lloc de trobada i un arxiu d'històries recol·lectades amb tres línies clares de treball i recerca: la naturalesa, la migració i la memòria.

El col·lectiu treballa en residència als municipis de Rupià i Celrà, on obre el seu procés de creació. Casa-Teatro fa la seva última residència i obertura a Banyoles dins el marc del festival el 22 de maig.

María García Vera

La via làctia

María García Vera és actriu i creadora escènica. Nascuda a Múrcia, s'ha format a París, Barcelona i Madrid. Llicenciada en Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona i Doctora en Cinema per la Universitat Pompeu Fabra.

És membre de la companyia Los Detectives, les obres de la qual –*Kopfkinó* (2016), *Pienso casa Digo Silla* (2019), *Concrete Matter* (2021)– s'han presentat en teatres i festivals nacionals i internacionals com el Festival Sâlmon, Festival Grec, Circular Festival (Portugal), IVAM València, CA2M Madrid, Tabakalera Donosti, entre altres.

Com a creadora, desenvolupa projectes de recerca que relacionen el teatre, la dansa i el cinema a través de l'humor. Juntament amb Juan Miranda, ha presentat els solos *Micrología Segunda* i *Werner o el azul de los orígenes*, amb el suport del Graner-Espai de Creació, La Caldera Les Corts i La Porta Espai de Creació.

Com a intèrpret, ha participat amb artistes i companyies com Societat Doctor Alonso o Juan Domínguez, i en nombroses peces escèniques i pel·lícules, entre les quals destaquen *L'esperit de l'aranya* d'Antonia Rossi i Roberto Contador (FID Marseille 2024), *Wunder d'Enis Maci* amb direcció de Juan Miranda (Schauspielhaus Viena i Sala Beckett 2024), *Ardara* de Raimon Fransoy i Xavier Puig (In-Edit Film Festival 2019), *Els Camps Magnètics* de Lluís de Sola (Festival de Cinema d'Autor de Barcelona 2018), *Songs from the bitch witch women*, dirigida per Mariona Naudin (Festival TNT i Fundació Brossa 2024), *Contrakant* de la Cia Doctor Alonso (Mercat de les Flors 2020), *Festa de balls per salvar el món*, dirigida per Miguel Ángel Blanca i Sapucay, dirigida per Juan Pablo Miranda (Festival Fidcu Uruguai), entre d'altres. Actualment, es troba desenvolupant el quart projecte escènic de la companyia Los Detectives, *Les Chevaliers*.

L'artista treballa en residència al Teatre de Lloret de Mar, on ha fet un assaig obert de la peça el 17 d'abril, i al Convent de Pontós. Després d'aquestes residències i l'obertura a Lloret, La via làctia es presenta en el marc del festival al Convent de Pontós el dissabte 23 de maig.

Óscar Bueno

L'excitació del paisatge

Creador i intèrpret format en Art Dramàtic per l'ESAD d'Astúries, amb Grau Professional de Música en Piano i màster en Pràctica Escènica i Cultura Visual en el Museu Reina Sofia. El seu treball se situa en la intersecció entre el performatiu, el musical i el visual. Desenvolupa marcs de recerca amplis que el permeten abordar preguntes des de diferents perspectives i acompanya també els processos d'altres artistes.

El primer gran eix de la seva pràctica va ser Sonidación, entesa com l'acte de generar so mentalment. En aquest marc va crear peces com *Soundtrack* (2017), *Groc Virolat* (2017) i la sèrie *Estudios para sonidación* (2020–2022). Actualment desenvolupa *L'excitació del paisatge*, una recerca en la qual retorna al so per a reflexionar, des de la música, la imatge i la performativitat, sobre la nostra relació amb la naturalesa. Dins d'aquest marc ha creat *Apoyatura* (Festival TNT), *Vientos* (Festival Supernova, Centre Conde Duque), *Río* (Festival Bosque Real) i *La roca blanda* (en residència al CDAN gràcies a una beca de creació del Ministeri de Cultura).

Paral·lelament, desenvolupa una línia de treball educatiu que inclou els Tallers Simfònics per a Famílies al CA2M i a La Casa Encendida, col·laboracions amb el Museu Thyssen Màlaga i el MACBA al costat de Itxaso Corral, així com laboratoris de creació sonora amb institucions com Graner i un projecte musical amb infants entorn de la crisi climàtica anomenat Clima X.

Ha realitzat residències en centres nacionals i internacionals com Graner, La Casa Encendida, Casa Wabi (Oaxaca) i el Centre Cultural d'Espanya a Mèxic, i col·labora habitualment amb artistes com Cris Blanco, Cuqui Jerez, María Jerez, Anto Rodríguez i Javi Cruz.

Óscar Bueno treballa en residència a Mieres, Porqueres i Banyoles, per tal d'adaptar la peça a l'entorn i realitzar una col·laboració amb una coral local. El treball final s'obrirà en el context del festival el divendres 22 de maig, amb una proposta que s'activa en tres moments (migdia, tarda i nit) i transita per Mieres, Porqueres i Banyoles.

The word 'aiào' is written in a bold, blue, stylized font. Below the letters, there are yellow silhouettes of human figures, some appearing to be dancing or in motion, which are partially obscured by the text.

al poble no li agradarà
Festival

La quarta edició del festival es trasllada a la **Garrotxa**, el **Pla de l'Estany** i l'**Alt Empordà**. Tres dies d'arts vives i pràctiques contextuais a sis municipis gironins, amb una programació majoritàriament gratuïta que inclou més d'una desena de propostes i localitzacions.

Programació per dies

Dijous 21 de maig		Olot
18 -20 h	Obertura Festival amb Salsa Brava Agents del festival Artistas Salchichas	Teatre Principal d'Olot Olot
20 -21 h	Constructivo Ernesto Collado i Piero Steiner	Teatre Principal d'Olot Olot
Divendres 22 de maig		Mieres / Porqueres / Banyoles
Matí		
10.30 -16 h	Natura, un escenari (+)? Óscar Bueno, Javi Cruz, Joan Montserrat i Elvira Prado-Fabregat. Coordina nyamnyam	Espai nyamnyam i voltants Mieres
	L'excitació del paisatge: camuflatge Óscar Bueno	Espai nyamnyam i voltants Mieres
	Dinar nyamnyam	Espai nyamnyam Mieres
Tarda		
17 - 19.30 h	Colectivo Casa·Teatro	Parc de la Draga Banyoles
17.30 - 18.30 h	L'excitació del paisatge: passeig Óscar Bueno	Parc de la Draga (punt de sortida) Porqueres
18 i 20 h	El Nostre Refugi Galàctic AzkonaToloza	Parc de la Draga Banyoles
Nit		
21.30 -22.30 h	L'excitació del paisatge: estany Óscar Bueno	Parc de la Draga Banyoles
Dissabte 23 de maig		Figueres / Pontós
Matí		
10.30 -12 h	Camins salvatges Azucena Momo - Cia. Irregulars	Castell de Sant Ferran (punt de sortida) Figueres
12.30 - 13.30 h	Afònics anònims Mar García i Javi Soler + vermut	Plaça de La Cate Figueres
Tarda		
19 - 19.50 h	Taranto aleatorio La Chachi	Plaça Major Pontós
20 -21.30 h	La via làctia María García Vera	Convent de Pontós Pontós
Nit		
21.30-22.30 h	Sopar	Convent de Pontós Pontós
22.30-23.30 h	Ningú Balago	Convent de Pontós Pontós
23.30 - 00.30 h	Un Sentiment Nou Les Eminències	Convent de Pontós Pontós

Dijous 21 de maig

Olot | Teatre Principal d'Olot

Hora: 18 h

Durada: 2 h

Preu: gratuït

Més informació

#presentació #música

Obertura festival amb Salsa Brava **Artistas Salchichas i agents del festival**

Inaugurem el festival convidant-vos a un beure amb totes les persones que fan possible aquest projecte desde diversos contextos de les comarques gironines. Us explicarem tot el que passarà durant els tres dies de festival, acompanyats per una instal·lació salchicha plena de salsa i una mica de música per animar la tarda.

Dijous 21 de maig

Olot | Teatre Principal d'Olot

Hora: 20 h

Durada: 55'

Entrades: 10€

[Més informació](#)

[Teaser](#)

Espectacle deambulatori, seients només disponibles per a persones amb mobilitat reduïda

#arts vives

Constructivo

Ernesto Collado i Piero Steiner

Luigi Maestrini i Rafael Lanza es van conèixer treballant en la construcció del Large Hadron Collider (LHC) del CERN, a Ginebra, com tants d'altres immigrants italians i espanyols. En Luigi com a paleta qualificat i en Rafa com a mestre d'obra.

Aquests dos paletes il·lustrats, en el seu escàs temps lliure, van començar a oferir petites conferències teatralitzades a casa seva entre els amics i els companys de feina. Més tard, es van filmar discutint, jugant amb conceptes filosòfics i usant objectes, materials i els seus cossos. Els resultats són una sèrie de performances farcides d'humor i d'una humanitat desbordada que ells anomenen, simplement, *l'Obra*.

El Teatre Principal d'Olot els ha convidat gairebé deu anys després de la seva primera conferència perquè comparteixin de nou amb el públic la seva particular visió del món, coincidint amb el tancament del cicle de LAPs dedicat a l'arquitectura.

Intèrprets: Luigi Maestrini i Rafael Lanza | **Col·laboració en la dramaturgia:** Piero Steiner i Ernesto Collado

Ernesto Collado era un actor i creador intermitent de l'escena contemporània barcelonina que actualment viu i treballa com a perfumista en un petit poble de l'Empordà. Dels seus inicis cabareters i *underground* conserva una voluntat indestructible de comunicar i una al·lèrgia vital als referents mediàtics. Les seves històries, que confonen sempre realitat i ficció, han estat sempre delirants, imaginatives i d'efectes secundaris, i tenen com a constant el gust pel singular. Els seus espectacles, on l'humor i la música estan sempre presents, juguen amb les expectatives i les convencions teatrals. Allunyat de les modes i els centres habituals de producció, s'ha mantingut sempre en una prima frontera difícil d'etiquetar.

Piero Steiner és actor i director resident a Catalunya. Es va graduar a l'Institut del Teatre de Barcelona i va participar en cursos de Commedia dell'arte amb Carlo Bosso i Renzo Fabbris del Piccolo Teatro de Milà, Philippe Gaulier a París, Stefan Mets i Lilo Baur del Teatre de Complicité de Londres, entre altres. Des de 1987 participa en les creacions de diversos espectacles de diferents companyies de teatre, circ i dansa com: El Tricicle, Els Els, Escarlata Circus, Teatre de Guerrilla, Circ Panic, Mal Pelo, Baró d'Evel, Fundació Collado-Van Hoestenbergh. També col·labora amb directors com: Paco Mir, Andrés Lima, Maurici Escaparro, Joan Baixas, Marcel·lí Antúnez i Ernesto Collado, entre altres. Ha estat guardonat amb premis al millor monòleg, com a grup revelació i millor espectacle a festivals de Tàrraga (Espanya), Mar del Plata (Argentina) i Tanjin (Xina). A més, fa cursos de teatre i improvisació a diversos països.

Divendres 22 de maig

Mieres | [Espai nyamnyam](#)

Hora: 10:30 h

Durada: 5 h i 30 minuts

[Gratuït amb reserva](#)

[Més informació](#)

#jornada de treball #site-specific #performance

Jornada sobre pràctiques contextuais **Ariadna Rodríguez i Iñaki Alvarez (nyamnyam)**

Un espai de reflexió al voltant de les pràctiques artístiques contextuais, que aquesta edició ens convida a fer-nos la pregunta: *“Natura, un escenari (+)?”*

Sovint parlem d'espectacles de sala i de carrer, però l'acte performatiu es desplaça també a indrets considerats 'naturals', a vegades a dins de les mateixes ciutats. Com és la relació que s'estableix amb aquests llocs? Són un simple escenari, o un agent actiu en les peces que s'hi relacionen? Coneixem aquests indrets tant com coneixem els nostres teatres?

A partir de la intersecció entre la pràctica artística contemporània i el context, es dibuixa una àrea de treball que desplega dimensions socials, polítiques, humanes i no humanes, rítmiques, atmosfèriques i ecològiques. Proposem un espai des de diferents aproximacions (creació, programació, curadoria, mediació, acadèmia...) trobar-nos a la natura i conversar.

Conceptualització Ariadna Rodríguez i Iñaki Alvarez (nyamnyam) | **Amb la participació d'Elvira Prado-Fabregat**, artista, activista cultural i investigadora en ecocrítica. **Joan Montserrat**, tènic Forestal del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa. **Javi Cruz**, artista i programador del projecte 'Bosque real' (Madrid). **Óscar Bueno**, artista, performer i músic.

*L'assistència inclou l'obertura de *L'excitació del Paisatge: Camuflatge* d'Óscar Bueno, així com el dinar. Una proposta que convida a seguir el recorregut a la tarda a Porqueres i Banyoles, per gaudir de les dues parts restants de la peça *L'excitació del Paisatge* d'Óscar Bueno, entre d'altres propostes del festival.

Ariadna Rodríguez i Iñaki Alvarez són nyamnyam. Unint les seves formacions i deformacions en diverses disciplines, el seu treball té com a objectiu promoure la creació, la difracció i l'intercanvi de coneixement a través d'estratègies d'interacció en cada context (g)local en el qual treballen. En aquesta cruïlla entre arts en viu, arts visuals, pensament crític i pedagogies, el treball de nyamnyam es mou entre la creació de projectes i la curadoria, entesa com a espai transdisciplinari de relació i disrupció, friccionant amb la visió estandaritzada de la mercantilització de la cultura.

Han desenvolupat diverses peces teatrals presentades a festivals internacionals, com el Festival Les Urbaines a Lausanne, Suïssa; el Festival Radical Hospitality al Blackbox Teater d'Oslo, Suècia; el Festival MIR a Atenes, Grècia; el Festival Danza en la ciudad a Bogotà, Colòmbia; el cicle SALIVA a CentroCentro, Madrid; el Festival Short Theater de Roma, Itàlia; o el Festival ZOOM IN! al Duncan Dance Research Center d'Atenes, Grècia, entre d'altres. Han dut a terme i compartit els seus projectes a Espanya, Portugal, França, Itàlia, Suïssa, Noruega, Grècia, Estats Units, Mèxic, Colòmbia i Equador. Després de vuit anys d'activitat al seu espai de Barcelona, el 2020 obren les portes de l'Espai nyamnyam al micropoble de Mieres (Girona), una cooperativa cultural centrada en la pràctica artística contemporània en l'òrbita del decreixement. Els seus projectes han obtingut el suport d'Acció Cultural Espanyola (AC/E), a través del seu programa per a la Internacionalització de la Cultura Espanyola (PICE), de la Generalitat de Catalunya (ICEC i OSIC), de Creative Europe (Unió Europea), així com de l'Institut Ramon Llull (Catalunya).

Divendres 22 de maig

Camuflatge: [Espai nyamnyam](#) (Mieres) | 10:30 h | 45'

[Més informació](#) | [Gratuït amb reserva](#) a la Jornada sobre pràctiques contextuais

[Teaser](#)

Passeig: Parc de la Draga (Porqueres) | 17:30 h | 90'

[Més informació](#) | [Gratuït amb reserva](#)

[Teaser](#)

Estany: Parc de la Draga (Banyoles) | 21:30 h | 60'

[Més informació](#) | [Gratuït amb reserva](#)

[Teaser](#)

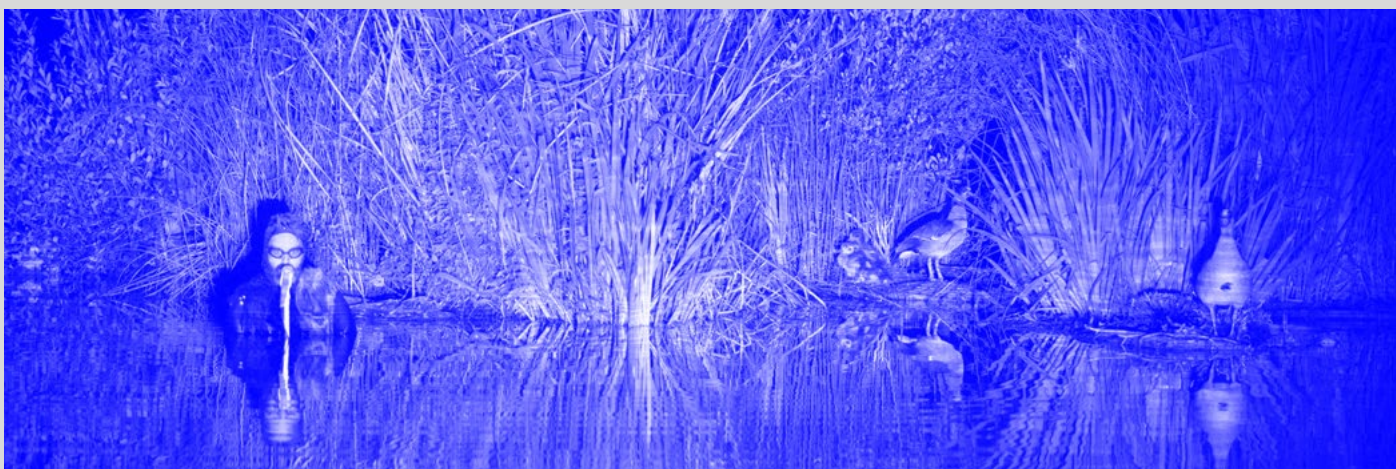
Recomanat a partir de 8 anys

#site-specific #performance

L'excitació del paisatge

Óscar Bueno

L'excitació del paisatge pren forma a través de trobades, preguntes, música, publicacions i peces performatives que exploren la nostra relació amb el territori.

‘Emocionar el paisatge és emocionar la nostra mirada i la nostra escolta. Significa augmentar la saturació visual i sonora del que sabem per donar-li tensió i energia. Es tracta de generar una lleugera distància amb el que és familiar a l’espai obert, per a donar pas a altres maneres de ser. Es tracta de posar en relació elements que mouen els nostres ulls, la nostra pell, les nostres orelles. En essència, es tracta de produir una vibració sensible i conceptual cap als paisatges que atenem.’

Aquesta excitació es compon de tres peces, cadascuna corresponent a un moment concret del dia (matí, tarda i nit) i a una manera diferent de relacionar-se amb el paisatge a través d’una experiència sensorial i performativa.

MATÍ: CAMUFLATGE

Aquesta peça es desenvolupa en un espai natural al poble de Mieres, on un riu va fluir una vegada, però ja no ho fa, ja sigui a causa de canvis de terreny o canvis estacionals. L’excitació se centra en la idea del camuflatge i en com generar un paisatge sonor tant artificial com natural, realitzat en directe a l’entorn.

TARDA: PASSEIG

La peça de la tarda es desplega a les llacunes pròximes a l’estany de Banyoles, a Porqueres. Al llarg d’aquest recorregut, diverses parades ofereixen diferents paisatges sonors —musicals i no musicals— que proposen una nova relació amb el que veiem. Entrelaçant el que escoltem i el que observem, pretenem emocionar el paisatge.

NIT: ESTANY

L’excitació rau en un lloc d’aigües tranquil·les, l’estany de Banyoles, d’on apareixerà una criatura que és mig monstre d’estany, mig sirena, encarnant una fantasia nocturna lligada al misteri i a la presència imaginada del paisatge.

Creació i so: Óscar Bueno | **Escenografia:** Javi Cruz | **Disseny de llums:** Cuqui Jerez i Óscar Bueno | **Acompanyament artístic:** Javi Cruz | **Acompanyament artístic - matí:** Cris Blanco | **Acompanyament artístic - tarda:** Anto Rodríguez | **Acompanyament artístic - nit:** Cuqui Jerez | **Producció:** Óscar Bueno i Dorothy Michaels | **Produït amb el suport de les Beques de Creació Contemporània de l’Ajuntament de Madrid.**

Divendres 22 de maig

Banyoles | Parc de la Draga

Hora: 17 - 19:30 h

Durada: 2 h 30' (passis de 15' per a grups de 10 persones)

Gratuït

Per a tots els públics

[Més informació](#)

#teatre visual i d'objectes

Colectivo Casa·Teatro

Un espai escènic? Una casa? Un arxiu? L'obra comença com tota reunió familiar, veïnal o amistosa. Entorn d'una taula, prenent un cafè o una xocolata calenta. A poc a poc, aniran emergint d'entre els objectes d'aquest peculiar habitatge històries quotidianes que esperen pacients per a ser narrades: una diminuta caseta apareix en el fons d'una tassa, un paisatge sorgeix de l'interior d'un calaix o una imatge cobra vida dins del moble de l'armari de rebost. La casa és tan sols una excusa que oculta petits mons, on els materials no són decorats sinó protagonistes que revelen una història que és també la nostra.

Després del treball del col·lectiu a Celrà i Banyoles, amb residències i obertures a cadascun dels municipis, Casa·Teatro presenta el resultat dins el marc del festival. La peça inaugural és una recopilació de totes les petites històries vinculades al procés mateix de construcció de l'espai escènic: un vagó que és a l'hora casa i llar. Tot el material generat es podrà consultar en finalitzar la peça, reconvertint l'espai en un gran arxiu documental de totes les petites històries que han travessat en el seu pas per comarques gironines: l'*Arxiu de les mans*, amb històries relacionades amb oficis oblidats, l'*Arxiu del possible*, amb històries extraordinàries, i l'*Arxiu del moviment*, amb històries vinculades a trànsits migratoris.

De Colectivo Casa·Teatro: Andrea Díaz Reboredo, Marc Selles, Paula Pascual de la Torre, Cristian Gómez 'Crispetu' | **Entitats col·laboradores:** Teatre Principal d'Olot, La Praga Centre d'Arts, Ikebanah Artes Escèniques, Fundació Andruxai, Espacio La Cositera Madrid, Companyia Andrea Díaz Reboredo, Calatea Teatro i Companyia La Simbiótica | **Amb el suport de** Procrea

Divendres 22 de maig

Banyoles | Parc de la Draga

Hora: 18 i 20 h

Durada: 45'

[Gratuït amb reserva](#)

Espectacle intergeneracional immersiu recomanat a partir de 5 anys

[Més informació](#)

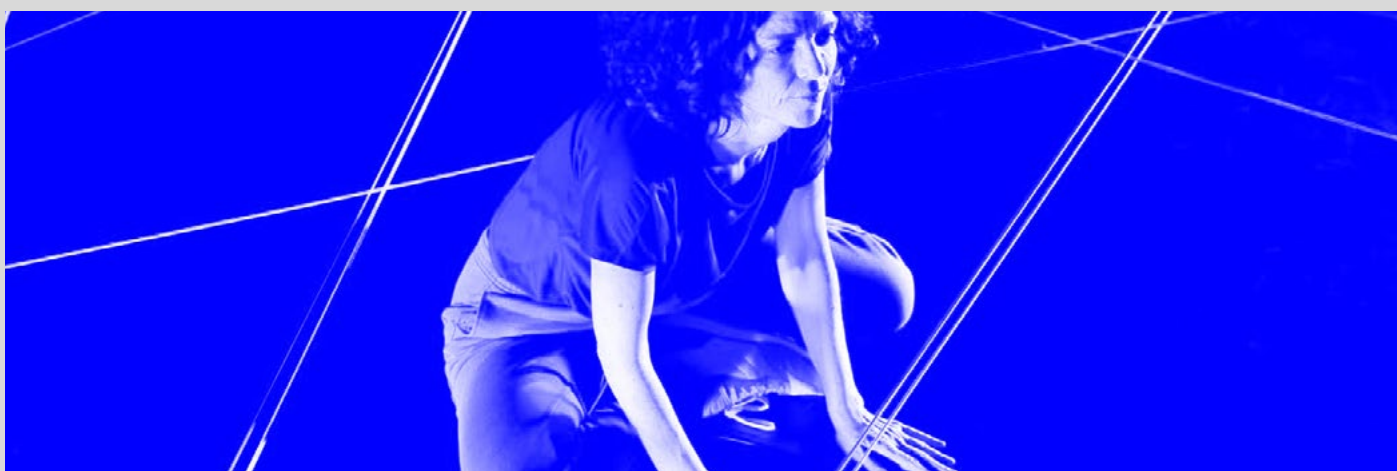
[Teaser](#)

#arts vives

El nostre refugi galàctic

AzkonaToloza

Aquesta peça és la tercera part del projecte *FALLA*, que la companyia ha desenvolupat per trobar les connexions entre els conceptes de Cosmos, Geologia, Ancestralitat, Memòria i Futur.

Després de mesos caminant a través de deserts, boscos i valls, desenes de persones de totes les edats es troben en una clariana i es demanen què els ha dut allà. La resposta és el seu desig de ballar, de refer i compartir la dansa ancestral de Laniakea, com un ritual immemorial. Hauran de construir un refugi, desxifrar mapes i dur a terme aventures galàctiques.

Direcció i posada en escena AzkonaToloza | **Coreografia** Laida Azkona Goñi | **Dramatúrgia** Txalo Toloza-Fernández | **Assistència direcció** Raquel Cors / **Disseny espacial** Xesca Salvà i AzkonaToloza | **Grafisme** MiprimerDrop / **Banda sonora original i disseny sonor** Rodrigo Rammsy | **Disseny llums** Ana Rovira / **Direcció tècnica** José Pablo Varas | **Disseny vestuari** Jorge Dutor | **Performers** Laida Azkona Goñi, João Lima, Carlota Grau | **Producció** El Climamola
Coproducció Mercat de les Flors, Antic Teatre, AzkonaToloza | **Amb el suport en la creació de** Azala Espazioa, Espai Nyamnyaam, L'animal a l'esquena, Nau Ivanow, Graner fàbrica de creació, nunArt Creacions, Kovent.0, El Canal de Salt, LaSala – Centre de creació d'arts per a les famílies | **Amb la col·laboració de** l'alumnat i els tutors de 3r PRI de l'Escola Poble-sec en el marc del projecte Caixa d'Eines-Pla de Barris 21-24 de l'Ajuntament de Barcelona | **Residència** nunart

Amb base en la muntanya de Montjuïc, però situades a mig camí entre la mar Mediterrània, els Pirineus i el Desert d'Atacama, Laida Azkona Goñi i Txalo Toloza-Fernández són una parella d'artistes dedicada a la realització de projectes d'arts vives documentals. Interessades en les infinites possibilitats de la poesia i l'antropologia visual, la videocreació lofi, la performance i el moviment, les seves últimes creacions se centren en la creació de projectes d'arts vives documentals.

Són col·laboradors habituals de AzkonaToloza: el músic i compositor Rodrigo Rammsy, l'escenògrafa i directora d'escena Xesca Salvà, la coreògrafa i dissenyadora d'il·luminació Ana Rovira i la directora d'escena i dramaturga Raquel Cors.

El nostre refugi galàctic, estrenada el març de 2026 al Mercat de les Flors de Barcelona, és l'última peça escènica de la companyia. En l'actualitat preparen *Entre mans i oceans* per a la tardor del 2026. 'A forest', és la seva última publicació.

Els seus treballs han estat presentats en el Grec Festival i Festival Sàlmon d'Arts Vives de Barcelona, Théâtre de la Ville i Festival d'Automne de París, Théâtre Garonne de Toulouse, EuroSzene de Leipzig, La Bâtie Festival de Genève, FIAC de Salvador de Bahia, Festival Mirada de Santos i Sao Paulo, Museu Universitari del Pollancre de Ciutat de Mèxic, RomaEuropa Festival de Roma, Festival Internacional de Buenos Aires, Fitei Digital de Porto, Saló Nacional d'Artistes de Colòmbia a Bogotà, Nave Matadero i Teatro Español de Madrid, NAU de Santiago de Xile, Escena Oberta de Burgos i Temporada Alta de Girona, entre d'altres.

Dissabte 23 de maig

Figueres | Castell de Sant Ferran

Hora: 10:30 h

Durada: 2 h

[Gratuït amb reserva](#)

Recomanat a partir de 9 anys

[Més informació](#)

#site-specific #espectacle itinerant #dansa

Camins salvatges

Azucena Momo - Cia. Irregulars (mostra en procés)

Camins salvatges és una invitació a caminar i a descobrir el món en primera persona. El so actua com a guia i ressona pel territori com un camí sense nom ni senyal, una veu animal que ens anima a continuar endavant. Un viatge que recorre la solitud i la vulnerabilitat, però també la força de la comunitat i la relació amb la vida que ens envolta. Inspirades per les trobades amb dones pastores del Pirineu, us proposem una coreografia col·lectiva que té el paisatge com a protagonista.

Direcció escènica i coreografia: Azucena Momo | **Música i veus:** cor còmplice del territori | **Assessorament durant la creació sonora:** Wilfried Abbo | **Assessorament científic:** Rosa Cerarols | **Assistència coreogràfica:** Lèmia Boudhiaf Limouna | **Interpretació:** Laure-Anne Deltort, Lèmia Boudhiaf Limouna i Emma Pocq | **Acompanyament en la dramaturgia:** Prisca Villa | **Producció:** Maria Soler | **Fotografia:** Anthony Montpellier | **Tècnica:** Aram Pou.

Creadora multidisciplinària, apassionada pel cos, l'art de caminar, l'ecologia i les accions participatives, l'**Azucena Momo** ha impulsat nombrosos projectes de dansa i poesia a l'espai públic amb la companyia Irregulars. El seu interès per l'oralitat i la fusió de disciplines l'ha portat també a explorar formats sonors i documentals.

L'Azucena és graduada en Humanitats per la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona, especialitzant-se en filosofia de la performance a l'Amsterdam University College. Posteriorment, va obtenir un màster en Estudis Teatral a l'Institut del Teatre de Barcelona i la UAB (2016); i un màster 2 en Art en l'Espai Públic a l'escola FAI-AR i la Universitat d'Aix-Marsella (2025). La formació en dansa contemporània travessa diferents escoles i artistes, com el programa professional Seeds de l'escola Cobosmika (Catalunya) i escoles europees com TicTac, Performact, P.S.A de la companyia Orian Theatre i P.A.R.T.S. Summer school, entre d'altres. S'ha especialitzat en dansa, improvisació i composició instantània, amb artistes com Thomas Hauert, Julien Hamilton, Mal Pelo i Maya Carroll. El 2025 ha estat seleccionada artista emergent en la plataforma europea In-Situ de creació a l'espai públic. I és artista associada al centre de creació nacional Pronomade(s) a l'Alta Garonna (FR) durant el període 2025-2027.

Dissabte 23 de maig

Figueres | Plaça de la Cate

Hora: 12:30 h

Durada: 60'

Gratuït

Per a tots els públics

[Més informació](#)

#música #dansa #espectacle participatiu

Afònics anònims

Mar García i Javi Soler

Afònics Anònims no és ni un concert, ni un concurs musical, ni un karaoke, però s'apropia d'elements de tots aquests formats per oferir-nos una experiència lúdica i gamberra, oberta a totes les edats. Impulsors de La Cora, cor popular arrelat a La Caldera, la Mar García i en Javi Soler combinen les seves respectives formacions en dansa i música amb una fascinació genuïna per l'estètica més pop i hereva del llenguatge visual d'internet. La fama és un dels mites que les xarxes socials més han contribuït a amplificar i a exagerar, fins al punt de passar-se de rosca i convertir-se en una autoparòdia. El mateix sistema que enalteix les estrelles del pop devora amb fruïció els vídeos més casolans de gent que canta a la dutxa o balla davant d'un aparador. No cal ser una pop star per agafar un micròfon i passar-s'ho bé. Aquesta és la premissa que la Mar i en Javi adopten per proposar una pràctica de veu a l'espai públic que desembocarà en un seguit de versions de cançons ben conegudes, trastocades i vandalitzades pel cor espontani per cantar, ballar i deixar-s'hi la veu. Sense manies i, sobretot, amb molt de sentit de l'humor. Jugar a versionar és l'evolució natural de la pràctica coreogràfica i coral de la Mar i en Javi, interessats per les relacions entre so i moviment. El joc com a format acollidor i democràtic, on el més important no és fer-ho bé, sinó gaudir i respectar les ganes de gaudir dels altres. Però del que tracta aquesta proposta sobretot és de gaudir amb els altres, de desacomplexar-nos juntes i fer del cant i del cos una cosa més lleugera.

Idea, coreografia i arranjaments musicals: Mar Garcia i Javi Soler | **Text:** Marc Villanueva pel Festival TNT | **Imatge:** Mar Garcia | **Producció:** Inés Lambisto

Mar Garcia, coreògrafa i psicòloga, i Javi Soler, director d'orquestra i cor i mestre d'educació primària, són dues creadores l'activitat artística de les quals se centra en la recerca escènica i de relació entre el moviment i el so, ambdós com a protagonistes de l'acció. Amb aquesta principal motivació, des de 2021, han tingut l'oportunitat de desenvolupar els seus projectes a espais i centres com El Corralito x TNT, La Caldera, El Graner, Dansa València o el Centre d'Art i Natura de Ferrera, desenvolupant un total de tres peces escèniques que han format part de la programació de festivals com Madrid en Danza, Dansa València, TNT, 10 Sentidos o SAÓ. Aquest recorregut els ha proporcionat un bagatge realment interessant respecte a la pedagogia recíproca d'ambdós contextos artístics, generant una comunicació i enteniment constant amb els llenguatges del so i el moviment i trobant a la partitura el nexa i recurs de composició per excel·lència.

Dissabte 23 de maig

Pontós | Plaça Major

Hora: 19 h

Durada: 60'

Gratuït

[Teaser](#)

Per a tots els públics

#dansa #música

Taranto aleatorio

La Chachi (Maria del Mar Suárez)

El Taranto, com a pal flamenc, procedeix de la zona minera d'Almeria. En origen és un *cante* primitiu, senzill, sec i sense guitarra, que va néixer de la necessitat de cantar per lliure.

Aquesta peça de recerca escènica s'acompanya i experimenta amb la seva pròpia nuesa. Respectant l'estructura del *tablaó* tradicional, *Taranto aleatorio* investiga com la trobada entre el ball i el *cante* pot donar pas a l'aleatori i transformar-se.

Des del silenci, i sense instrumentació, s'inicia una conversa entre la veu i el cos. Els *quejíos del taranto* transformen les coreografies des del contagi, incorporant tot allò que sorgeix en el fet de ballar i cantar. Sense buscar una cosa concreta, apareix la gestualitat irreverent, l'humor i l'atzar. El gest es modifica sense trencar-se del tot i el que succeeix s'integra, com en la vida, per a continuar ballant.

Direcció, creació i performance: María del Mar Suárez, La Chachi | **Espai sonor i composició vocal:** María del Mar Suárez, La Chachi | **Cantant:** Lola Dolores | **Il·luminació:** Azael Ferrer | **Vestuari / escenografia:** María del Mar Suárez, La Chachi | **Producció de gira:** Inés Lambisto | **Disseny gràfic:** Carmen Moreno | **Audiovisuals:** Yolanda Montiel | **Comunicació i distribució:** Luisa Hedo

Actriu i *bailaora* es llicencia en totes dues disciplines a la seva ciutat natal: Màlaga. Després d'especialitzar-se en flamenc amb La Lupi, formar-se en teatre gestual, noves dramaturgies i dansa contemporània, descobreix la seva veritable passió, la unió de tot l'anterior. El 2008 comença a distorsionar el flamenc i el gest en diferents peces, plasmant-se com a llenguatge propi en Ph8 de Miguel Palacios per a l'OFF Avignon Festival 2011. A partir d'aquest moment apareix una fam voraç per submergir-se en aquesta hibridació.

Taranto Aleatorio, estrenada a Madrid el 2022, s'endinsa per primera vegada en la recerca formal d'un pal tradicional de *tablaó*. Esment especial del Jurat en la 40a Fira d'Arts escèniques d'Andalusia. Seleccionada per a Spring Forward Festival Aerowaves Europe (Alemanya) 2024 i en la Biennale 2024 Cinnars- Montreal, actualment en plena expansió internacional.

Dissabte 23 de maig

Pontós | [Convent de Pontós - Mutte Associació Cultural](#)

Hora: 20 h

Durada: 85'

[Gratuït amb reserva](#)

[Teaser](#)

Recomanat a partir de 10 anys

#performance #artsvives

La via làctia

María García Vera

La via làctia és una conferència performativa-solo escènic que gira entorn del concepte d'inici: l'inici d'un procés, d'una idea, d'una acció, d'un camí. En un context on imaginar alternatives a les nostres formes de vida i de producció sembla cada vegada més difícil, María García Vera es pregunta com fer un primer pas que activi una nova direcció, per petita que sigui. La peça es construeix com una acumulació de començaments, un inici d'inicis o un inici infinit, que posa el focus en com romandre en el moment en què una cosa nova apareix. Però què passa quan anem tan accelerats que no podem romandre?

'La peça va de reunir coses dispars que m'ajudin a començar de nou.' Va de crear una constel·lació que, d'alguna manera, mogui alguna cosa. Va sobre no veure el conjunt. Va de sentir-se un poll en una perruca. De què viu el poll? De la sang: imagina-t'ho en una perruca. Va de buscar una sortida en el lloc equivocat fins a quedar exhausta. Va de connexions improbables, de coses travessades, de màgia, de Kim Basinger i Carlos Jesús, que un *mojón* et parli, d'espores violentes surant en l'aire, d'acumulació originària, de telepatia i somnis premonitoris, d'exagerar-ho tot i d'inventar-ho tot perquè alguna cosa ens ajudi a viure d'una altra manera.

Idea, creació i interpretació: María García Vera | **Música i espai sonor:** Los Sara Fontan (Sara Fontán i Edi Pou) | **Ajuda dramaturgic i coreogràfica:** Néstor García Díaz | **Mirada externa:** Juan Miranda | **Acompanyament:** Constanza Aguirre, Sofía Asencio, Mariona Naudin i Amaranta Velarde | **Amb el Support de:** Beca Barcelona Fàbricas de Creación-La Caldera, Espai nyamnyam (Si no vols pols no vinguis a l'era), IN-Presentables (La Poderosa), Festival Citemor (Portugal) i Institut Ramon Llull (Ajudes a la Internacionalització)

Dissabte 23 de maig

Pontós | [Convent de Pontós - Mutte Associació Cultural](#)

Hora: 22:30 h

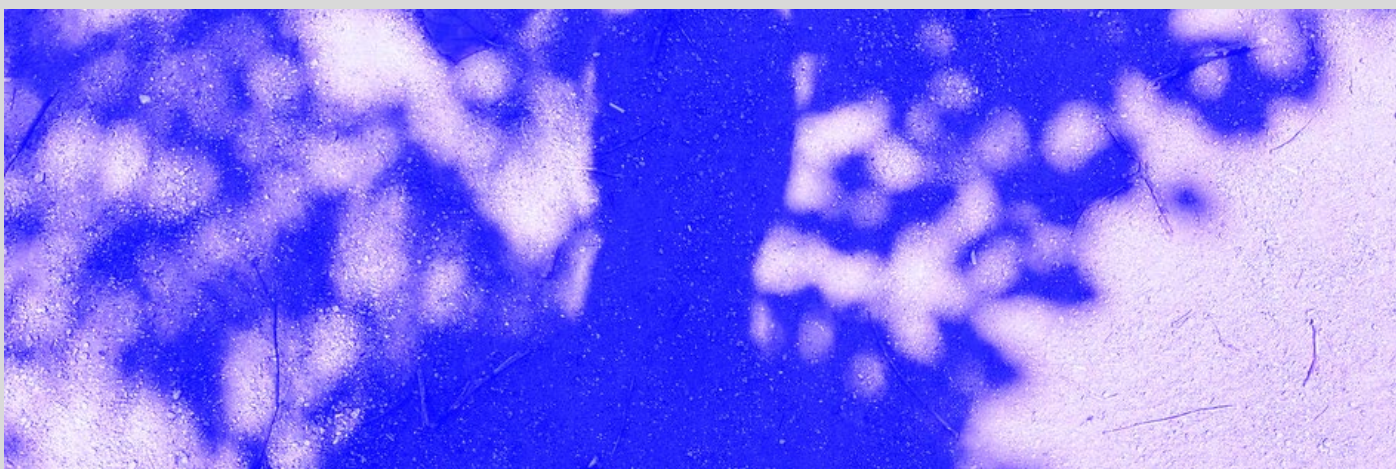
Durada: 60'

[Gratuït amb reserva](#)

#concert #sessió d'escolta

Ningú Balago

Immers en un procés d'aprenentatge i desafiament constant, David Crespo presenta el vuitè disc de Balago, *Ningú*, de la mà del segell Foehn records. Si amb *Els altres* (2020) ja va quedar patent l'abandó frontal de les estructures convencionals, del format cançó a l'ús i de conceptes adscrits al cànon, cinc anys després assistim a una radicalització d'aquell punt d'inflexió.

El protagonista de l'arquitectura musical de *Ningú* és el *sampler*, el seu paper és decisiu en l'ambició rítmica, atmosfèrica, estructural i conceptual de la seva música. A l'era de l'acumulació, l'excés d'informació i la sobreestimulació, Balago accepta el repte i ens sotmet a una successió de capes, textures, referències, idees i fegonades subliminars. Consolidat al voltant del pas del temps i la fragilitat de la memòria, *Ningú* bascula de l'electrònica industrial a les bandes sonores distòpiques, del dark ambient a la neoclàssica, de l'abstracció críptica a l'emoció devastadora.

Balago ha estat present en festivals com el Sónar, Mutek o l'Eufònic, i són un referent de l'electrònica i l'avantguarda musical catalana.

Dissabte 23 de maig

Pontós | [Convent de Pontós - Mutte Associació Cultural](#)

Hora: 23:30 h

Durada: 60'

[Gratuït amb reserva](#)

#concert

Un Sentiment Nou Les Eminències

Les Eminències imparteixen el seu saber en lliçons d'un minut i mig. Sovint s'equivoquen i han de tornar a començar perquè s'ennueguen amb l'arròs racialitzat o perquè han somiat amb *muffins* al garatge. Sentiments nous –que, malauradament, no et pots permetre– a dojo. Són senyors exemplars, amb els ulls girats, que repapiegen al tren, convertint tot el que toquen en *spam*. Als concerts et manen callar, i la gent fa merder. Molt merder. Sobretot els racistes de gos, que, malauradament, abunden cada cop més. En efecte, són perfectes.

GIRA

al poble no li agradarà
Itinerari

Del 14 de febrer al 24 d'abril proposem un cicle d'activacions mensuals que expandeix la temporalitat del festival i genera espais de trobada amb el context. **Colectivo Casa-Teatro, Anna Dot i María García Vera** obren els seus processos de treball a Rupià, Celrà i Lloret de Mar; i **Artistas Salchichas, Federica Porello i Las Huecas** se sumen a la programació del Teatre Municipal el Jardí de Figueres, el Centre Cívic Porqueres i el Teatre Municipal de Girona.

Dissabte 14 de febrer

Figueres | Teatre Municipal El Jardí

Hora: 18 i 20 h

Preu: 12 €

[Més informació i entrades](#) | [Teaser](#)

Objetos extraños hablando cosas sin sentido **Artistas Salchichas**

Què passa dins de casa quan ningú mira? Com s'estableixen les relacions més viscerales en l'espai que anomenem llar? *Objetos extraños hablando cosas sin sentido* parla de la casa i de tot el que hi succeeix, del temple de les relacions íntimes, i ens convida a habitar una casa mentre juguem una mica a la família.

Un viatge personal a la intimitat de la llar.

Creació, direcció i interpretació: María Camila Sanjinés i Manel Quintana | **Producció:** Artistas Salchichas i Fundació Joan Brossa

Col·lectiu artístic format per Maria Camila i Manel Quintana que treballa des del llenguatge de l'art, l'acció i la interacció. Les seves peces busquen conversar des d'allò íntim cap al fet col·lectiu, posant en relació l'espai, la identitat compartida i l'experiència des de la multidisciplinarietat. Treballen en el límit de les arts visuals i les arts escèniques, sempre tenint en compte l'espectador com a material de treball. Dins dels seus projectes escènics, els Artistas Salchichas havien abordat temàtiques sobre identitat, paisatge i geografia amb la seva peça "Hablar con las plantas para llegar a un paisaje" (Sismògraf, 2016 / FiraTàrrrega 2022 / Viu Montjuïc, Teatre Lliure, 2023), obra site-specific realitzada per ser implementada en un paisatge natural.

Diumenge 1 de març

Rupià | [El Teatre](#)

Hora: 11 h

Durada: 2 h | Passis de 15' per a grups de deu persones

Gratuït

[Més informació](#) | [Teaser](#)

Dissabte 18 d'abril

Celrà | [Can Cors](#)

Hora: 11 h

Durada: 2 h | Passis de 15' per a grups de deu persones

Gratuït

[Més informació](#)

Colectivo Casa·Teatro (obertura)

Un espai escènic? Una casa? Un arxiu? L'obra comença com tota reunió familiar, veïnal o amistosa. Entorn d'una taula, prenent un cafè o una xocolata calenta (o el que decidim més adequat per a la poètica de l'obra). A poc a poc, el teatral anirà emergint d'entre els objectes d'aquest peculiar habitatge: una diminuta caseta apareix en el fons d'una tassa, un paisatge sorgeix de l'interior d'un calaix o una imatge cobra vida dins del moble de l'armari de rebost... La casa és tan sols una excusa que oculta petits mons. Històries quotidianes que esperen pacients per a ser narrades. L'obra inaugural serà el resultat de totes les petites històries vinculades al procés mateix de construcció del vagó. Tant la dels seus materials (viatges i transformacions de la fusta, el ferro o els mobles que el conformin) com de les persones vinculades (artesans o comunitats amb les quals pensarem conjuntament durant el procés "com es crea una casa" o "quins elements són necessaris perquè un espai sigui llar". Aquesta obra es construirà mitjançant la metodologia del teatre d'objectes documental i poètic, on els materials no són decorats sinó protagonistes que revelen la seva pròpia història que és, en definitiva, la nostra. Aquest procés de construcció serà documentat en forma de petites històries visuals i textuales. El material que quedi fora de l'obra teatral, serà part d'un arxiu que el públic podrà consultar posteriorment a la representació buscant entre aquells calaixos que no s'hagin obert durant l'obra. De manera que el nostre vagó no és només un teatre sinó a més, un gran arxiu. Dramatúrgicament, l'obra tindrà una estructura fixa amb espais que ens permetin introduir relats de cada territori on actuem. De manera que l'arxiu continuï creixent. Aquest arxiu constarà de tres seccions: "Arxiu de les mans" (històries relacionades amb oficis que es perden), "Arxiu del possible" (històries extraordinàries) i "Arxiu del moviment" (històries vinculades a trànsits migratoris).

De Colectivo Casa·Teatro: Andrea Diaz Reboredo, Marc Selles, Paula Pascual de la Torre, Cristian Gómez 'Crispetu'
| **Entitats col·laboradores:** Teatre Principal d'Olot, La Praga Centre d'Arts, Ikebanah Artes Escénicas, Fundació Andruxai, Espacio La Cositera Madrid, Companyia Andrea Díaz Reboredo, Calatea Teatro i Companyia La Simbiótica
| **Amb el suport de** Procrea

Divendres 27 de març

Porqueres | [Centre Cívic Porqueres](#)

Hora: 20:30 h

Preu: 10 €

[Comprar entrades](#)

[Més informació](#) | [Teaser](#)

Vicini

Federica Porello (+ col·loqui postfunció*)

La paraula Vicini (de l'italià "propers" o "veïns") neix de l'intent de crear una estructura elàstica i sensible on percebre com les accions individuals i grupals s'entretreixeixen constantment, alhora que ho fan amb el seu entorn. A través de gestos, paraules i objectes, lis 4 intèrprets a escena parlen del paral·lelisme i de la connexió entre el "dins" i el "fora", entre la percepció, el pensament i la poètica interna d'un cos-singular i d'un cos-multitud.

Des del 7 d'octubre del 2023, sent testimonis de l'escalada de brutalitats infligides al poble palestí, les reflexions artístiques i polítiques es comencen a teixir de manera inseparable. A la xarxa de connexions, afectacions i paral·lelismes entre esdeveniments propers i llunyans brolla l'impuls d'estendre la mirada cap a llevant i apropar-nos als testimonis i poemes de resiliència i de resistència.

Creació i interpretació Federica Porello, Maria Mora, Xavi Moreno, Majo Villafaina / **Acompanyament artístic** Leo Castro / **Dramatúrgia** textos inspirats en les obres d'Etel Adnan, Mahmoud Darwich, Francis Alÿs, Samuel Beckett, Paul Auster, Mourid Barghouti, Atef Abu Saif, Nasser Abu Srouf, Max Frisch i Barret Watten / **Composició musical** Fanny Tholot inspirada en el treball de Raed Yassin, Sublime Frequencies, Clement Nourry, i amb la peça "Imprisonment" de Samir Nasr Eddine / **Veu en off** Ramzi Maqdisi / **Traducció castellà – àrab** Abu Nesreen / **Construcció objectes i disseny llums** Xavi Moreno / **Producció** Federica Porello, artista associada en L'animal a l'esquena / **Acollides en residència** Centre Cultural La Mercè (Girona), Teatre Municipal (Girona), L'animal a l'esquena (Celrà), Espai La Mutant (València), Teatro alla Misericordia (Sansepolcro, ITA), #TèxtilRase i #TAC (Cardedeu) / **Amb el suport** L'animal a l'esquena (Celrà), Associació Cultural La Volta (Girona), Teatre Municipal de Girona, Generalitat de Catalunya, Cardedeu_InspirantCultura, l'Ajuntament de Girona, Girona Crea, CapoTrave/Kilowatt (Sansepolcro, ITA). / **Vicini** forma parte del Projecte Circula!, impulsat per les associacions APdC, APDCM, APDCV, ADDE, PAD, Unión Danza Visible, APDIB i PAM / **Gràcies a** Giorgio i Adriana Porello, Eduard Teixidor, Enric Fabregas, Pep Aymerich, Sara Serrano, Pablo Molinero, Ramzi Maqdisi, Elena Carmona, a tot l'equip del Teatre Municipal de Girona i de l'Associació La Volta Girona, Sodepau i a lis participants dels laboratoris oberts.

La ballarina, pedagoga i coreògrafa Federica Porello forma part de les companyies Mal Pelo, ZOO/ Thomas Hauert i del col·lectiu Group LaBolsa. El seu treball posa en diàleg els llenguatges artístics de la dansa, la música i el teatre d'objectes. El 2017 rep el Premi Ciutat de Barcelona i el Premi de la Crítica per la seva interpretació de Bach, de Maria Muñoz / Mal Pelo. En aquesta creació està acompanyada per Maria Mora, Xavi Moreno i Majo Villafaina.

*Col·loqui postfunció

Conversa a càrrec de Pla de l'Estany amb Palestina, amb la participació dels artistes, membres de Celrà Palestina.

"A vegades, un acte poètic es pot tornar polític i, a vegades, un acte polític es pot tornar poètic". Aquesta cita de Francis Alÿs ha estat una font constant de reflexió durant la creació de Vicini.

A la xerrada es presentarà breument el procés de creació de l'obra i hi haurà un espai per parlar de la situació a Gaza i Cisjordània, de què podem fer des d'aquí, així com per compartir reflexions amb el públic.

*Aquesta activació forma part de la programació de la 11a edició de [Rerelteló Porqueres](#)

Diumenge 17 d'abril

Lloret de Mar | [Teatre Municipal de Lloret](#)

Hora: 19 h

Durada: 60'

[Gratuït amb invitació](#)

[Més informació](#) | [Teaser](#)

La via làctia

María García Vera (obertura)

La via làctia és una conferència performativa-solo escènic que gira entorn del concepte d'inici: l'inici d'un procés, d'una idea, d'una acció, d'un camí. L'inici com a afirmació, com a possibilitat que no necessita resoldre's. En un context en el qual imaginar alternatives a les nostres formes de vida i de producció sembla cada vegada més difícil, em pregunto com fer un primer pas que activi una altra direcció, per petita que sigui. La peça es construeix com una acumulació de començaments, un inici d'inicis o un inici infinit que posa el focus en com romandre en el moment en què una cosa nova apareix.

Una recerca pensada des del cos, en estreta relació amb la paraula. El punt de partida és la via làctia de l'univers i la fotografia Lily (2008) de Melanie Bonajo. Em sento com Lily, nua damunt d'una pila de llibres, monticles de coneixement que pugnen per abandonar les pàgines i filtrar-se al cos.

La peça va de reunir coses disperses, la qual cosa tinc davant meu, que és molt divers, però també de reunir el que tinc davant amb el que no ho està. Va de crear una constel·lació que, d'alguna manera, mogui alguna cosa. Va sobre no veure el conjunt. Va de sentir-se un poll en una perruca. De què viu el poll? De la sang: imagina-t'ho en una perruca. Va de buscar una sortida en el lloc equivocadament fins a quedar exhausta. Va de connexions improbables, de coses travessades, de màgia, de Kim Basinger i Carlos Jesús, que una fita et parli, d'espores violentes surant en l'aire, d'acumulació originària, de telepatia i somnis premonitors, d'exagerar-lo tot i d'inventar-lo tot perquè alguna cosa ens ajudi a viure d'una altra manera.

Idea, creació i interpretació: María García Vera | **Música i espai sonor:** Los Sara Fontan (Sara Fontán i Edi Pou) | **Ajuda dramaturgic i coreogràfica:** Néstor García Díaz | **Ull extern:** Juan Miranda | **Acompanyament:** Constanza Aguirre, Sofía Asencio, Mariona Naudin i Amaranta Velarde | **Producció:** Beca Barcelona Fàbricas de Creación-La Caldera, Espai nyamnyam, IN-Presentables de La Poderosa, Festival Citemor, Portugal i Institut Ramon Llull | **Amb el suport de:** Festival Citemor, Portugal, Institut Ramon Llull Ayudas a la Internacionalización, Becas Barcelona Crea-La Caldera, Espai nyamnyam, Si no vols pols no vinguis a l'era, Los In-Presentables i La Poderosa.

Dissabte 18 d'abril

Celrà | [Cultural Rizoma](#)

Hora: 19:30 h

Durada: 2 h 30 min

Gratuït

Recomanat a partir de 10 anys

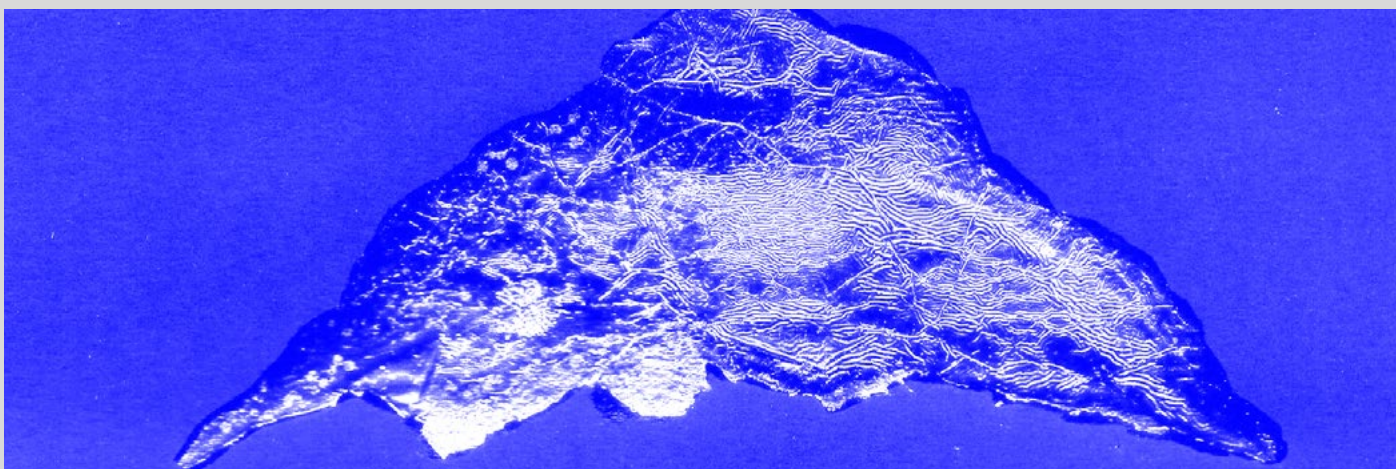
[Més informació](#) | [Teaser](#)

#espectacle itinerant #performance #arts vives

Un camí com una pel·lícula

Anna Dot

Un camí com una pel·lícula és una acció performativa que convida el públic a crear, caminant, una pel·lícula romàntica sobre una cita nocturna amb el riu Ter. El recorregut s'activa a través d'indicacions pròpies dels codis cinematogràfics, de manera que tot allò que passa i que, com a grup, es genera, forma part de la història. En aquesta "pel·lícula caminada", el camí és narració i muntatge alhora, i el públic, així com els éssers i coses de l'entorn, n'esdevenen protagonistes i dispositius de creació. Aquesta acció s'inscriu en el projecte audiovisual que Anna Dot desenvolupa en residència a Cultural Rizoma i dialoga amb una mirada hidrofeminista que assaja altres formes de relació amb el Ter com a subjecte viu.

Creació: Anna Dot | **Assistència tècnica:** Pol Aregall | **Coprodueixen:** Cultural Rizoma SCCL i Ardo Films | **Amb el suport de:** Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i Diputació de Girona | **Agraïments:** Elvira Prado-Fabregat, Cris Noguera i Joana Roda.

Anna Dot és graduada en Belles Arts (Universitat de Barcelona, 2013) i doctora en Traducció, Interpretació i Llengües Aplicades (Universitat de Vic, 2019). Ha rebut premis com la Biennal d'Art d'Amposta 2014, el Premi Art Nou 2018 i el Because of Many Suns Award, de la Collezione Taurisano de Nàpols a Marsella, el 2021. També ha obtingut beques per a realitzar residències artístiques a la Künstlerhaus de Bregenz, Àustria, el 2021, i a la Cité Internationale des Arts de París, el 2022.

La seva obra neix d'una fascinació per la traducció i l'impacte que el llenguatge té en les nostres maneres de viure, de relacionar-nos i de percebre el món. Per ella, l'espai de l'art és ideal per abordar preguntes que en altres contextos sonarien absurdes.

Divendres 24 d'abril

Girona | [Teatre Municipal de Girona](#)

Hora: 20 h

Durada: 80'

Preu: 15 €

[Més informació](#) | [Teaser](#)

[Entrades](#)

Riure Caníbal

Las Huecas

Riure caníbal és una peça en què conflueixen la comèdia, el thriller de terror psicològic i la sàtira política.

L'acció se situa en un escenari que esdevé una plausible i precària sala d'espera d'una convenció internacional de l'extrema dreta. En aquesta mena de no lloc, els personatges, sotmesos a les seves pròpies escenificacions, narracions i performativitats, es veuran conduïts al ridícul, al deliri i, finalment, a la seva pròpia autodestrucció.

Nota de Las Huecas: 'És indubtable que estem davant d'un apogeu reaccionari a tot Europa i al nord en global. La normalització de discursos ultraconservadors, racistes, islamòfobs i masclistes inunden els mitjans, les xarxes socials i els parlaments. Davant d'aquest panorama, Las Huecas creiem que el teatre pot ser un lloc on proposar una venjança o una restitució de l'ordre de les coses. Així doncs, denunciem una usurpació laboral intolerable; la ultradreta fa ús de la performativitat escènica, del posthumor i de la ficció en les formes de comunicació i divulgació. És per això que les comediantes responem amb un exercici de reivindicació de l'humor com a arma antifeixista. Alhora, recordem que aquí, les idiotes professionals, som nosaltres. Per això fem ús d'una teatralitat estranyada, on importa la potència visual i el joc entre les convencions de la comèdia i els llocs comuns del terror psicològic, proposant un exercici còmic que opera mitjançant la fragmentació de la màscara, la paròdia degradada, el cos grotesc i la sàtira política absurda.'

Creació: Col·lectiu Las Huecas amb la col·laboració de Sofia Asencio i Judit Martín | **Interpretació:** Sofia Asencio, Júlia Barbany, Núria Corominas, Judit Martín i Andrea Pellejero | **Text i direcció:** Júlia Barbany, Núria Corominas i Andrea Pellejero | **Escenografia:** Marta Lofi | **Vestuari, atrezzo i efectes especials:** Oriol Corral | **Caracterització:** Núria Isern | **Il·luminació:** Ana Rovira | **Espai sonor:** Adrià Girona | **Coordinació tècnica:** Sofia A. Martori | **Traducció dels sobretítols:** Joël Beltrán | **Assessorament:** Proyecto Una | **Construcció de diorama:** Miquel Grima | **Construcció de màscares:** Dani García | **Producció executiva:** Rut Girona | **Ajudanta de producció i assistent a la direcció:** Rita Capella i Margarit | **Producció:** Centro Dramático Nacional, Teatre Lliure, Monte Isla i Las Huecas | **Col·laboració:** La Infinita de L'Hospitalet, La Cremallera, La Mansió – El Puma-rejo, Espai nyamnyam, Fàbrica de Creació Fabra i Coats i Nau Ivanow | **Agraïments:** Joan Ros, Barbany Granollers, Maria Ramos Corral, Ruben Ametllé, Victor Meléndez, Daniel Velázquez i Sara Somoza.

Las Huecas és un col·lectiu escènic format per les creadores i actrius Júlia Barbany, Núria Corominas i Andrea Pellejero. Després de l'èxit d'*Aquellas que no deben de morir*, estrenen a Temporada Alta *De l'amistat* (Premi TimeOut 2025 millor espectacle), fent temporada a la sala Beckett durant la temporada 23-24, sent un èxit de crítica i públic. Amb gairebé deu anys de recorregut girant per festivals independents i sales de la península, Las Huecas es consolida com una companyia amb una estètica i llenguatge propis, que aposta pel joc lliure de les teatralitats contemporànies, sempre sota el signe de l'humor, la sàtira, la paròdia i l'absurd.

Van començar la seva trajectòria en 2016, i des de llavors han creat nombroses peces, representacions i altres projectes. Treballen juntes com un equip, amb un lideratge rotatiu, cosa que significa que totes s'alternen per a dirigir i crear en escena. Aquesta manera de treballar genera una estètica difícil de definir, una mescla dels seus estils, gairebé com un «Frankenstein» fet per totes elles. Els agrada combinar el teatre europeu contemporani amb la comèdia i la sàtira catalana.

Si no

al poble no li agradarà

Activitats paral·leles

Altres noms per la natura

Club de lectura i pensament

Ultramort · Divendres 13 de març, 10 d'abril i 8 de maig

La Posidònia, 18:30 h

Preu: 30 € totes les sessions i 15 € sessió puntual

[Més informació](#)

La Posidònia obre el seu espai per compartir, dialogar i fer connexions amb l'escriptura i el pensament a través de tres sessions al voltant de la natura guiades per la sociòloga, traductora i docent Helen Torres.

L'antisionisme jueu i els moviments de resistència palestina - Història i actualitat dels moviments en defensa dels drets humans a Palestina.

Xerrada i col·loqui

Porqueres · Dimecres 25 de març

Centre Cívic Porqueres, 18:30 h

Preu: gratuït

[Més informació](#)

A través de les paraules de membres de JUNTS (Associació Catalana de Jueus i Palestins) i Samidoun (Red de Solidaridad con los Presos Palestinos), es parlarà de la història de l'antisionisme jueu i dels moviments actuals de resistència palestina.

Si no

al poble no li agradarà

Informació pràctica

Si no

Espectacles:

[Descarrega't el Programa de mà del festival](#)

[Descarrega't la Guia d'accessibilitat](#)

Calendari:

Festival:

- Dijous **21 de maig** de 18 a 21 h | Olot
- Divendres **22 de maig** de 10:30 a 22:30 h | Mieres, Porqueres i Banyoles
- Dissabte **23 de maig** de 10:30 a 14 h i de 19 a 00:30 h | Figueres i Pontós

Itinerari:

- Dissabte **14 de febrer** a les 18 i a les 20 h | Figueres
- Diumenge **1 de març** a les 11 h | Rupià
- Divendres **27 de març** a les 20:30 h | Porqueres
- Divendres **17 d'abril** a les 19 h | Lloret de Mar
- Dissabte **18 d'abril** a les 11 h i a les 19:30 h | Celrà
- Divendres **24 d'abril** a les 20 h | Girona

Entrades:

La venda d'entrades dels espectacles de l'itinerari es fa a través de les respectives plataformes de *ticketing* dels equipaments.

Les entrades individuals de cadascun dels espectacles es poden comprar a: aioxelpoblenoliagradara.cat

Aquesta edició proposem un nou sistema d'entrades pel festival. Creiem fermament que la creació contemporània ha d'arribar als públics, i per això pràcticament totes les propostes són a l'aire lliure i d'accés gratuït.

Tenim propostes gratuïtes que no necessiten reserva prèvia. Per les entrades que tenen un aforament limitat, hem ideat un sistema a través de la plataforma 'sensecues' per tal de fomentar el compromís i assegurar l'assistència. Aquest sistema permet que reserves i compres l'entrada (per un valor de 5€) i se't retornarà l'import íntegre quan vinguis a veure la proposta. En el cas de no assistir no hi haurà retorn. Per tant, si vens, l'entrada és gratuïta.

Mobilitat:

Per arribar a **Olot**, **Mieres**, **Banyoles** i **Porqueres**, consulta els horaris de la xarxa d'autobusos de la Teisa que comunica aquestes localitats des de Girona i Barcelona.

Per arribar a **Girona** i **Figueres**, la millor opció és el servei de tren de Renfe des de Girona i Barcelona.

Per arribar a **Pontós**, es pot agafar tren fins a Figueres des de Girona o Barcelona i després l'autobús d'Estarriol.

Més informació detallada de com arribar en transport públic [aquí](#).

El festival posa a disposició un servei de gestió de transport privat via Telegram. Subscriu-te al grup [MOBILITAT AIXÒ 2026](#)

Espais:

Consulta totes les localitzacions a aixoe|poblenoliagrada.cat

Contacte:

info@aixoal|poblenoliagrada.cat
629936775 (durant el festival)
[Instagram](#) | [Youtube](#) | [Telegram](#) | [Butlletí](#)

Contacte premsa

Sesi Bergeret
premsa@aixoal|poblenoliagrada.cat
656 59 74 38

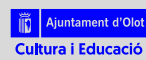
Accés a imatges, vídeos i notes de premsa [aquí](#)

www.aixoalpoblenoliagradara.cat

Organitza:

MONTE ISLA

culturaIRIZOMA

ARTISTAS SALCHICHAS

Amb el suport de:

